

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

สวยงามเพราะกฎเพราะระเบียบข้อบังคับ

สำหรับวัดป่าบ้านตาดนี้ ถ้าผู้จะถือเป็นคนดีตัวอย่างเพื่อความเป็นคนดีก็น่าจะยึดได้ไม่สงสัย เพราะวัดนี้เราดำเนินตามหลักธรรมหลักวินัยสำหรับพระนะ มาด้วยดีสม่ำเสมอตลอดมา ส่วนประชาชนจะยึดเอาแขนงของการปฏิบัติของพระไปใช้ก็เป็นประโยชน์ตามเพศของตน คนเราถ้าไม่มีกฎมีระเบียบข้อบังคับแล้วหาความสวยงามไม่ได้ คนสวยงามเพราะกฎเพราะระเบียบข้อบังคับเพื่อความสวยงาม ไปที่ไหนก็สวยงาม เช่นพระมีธรรมมีวินัยติดตัวเป็นมารยาท ธรรมวินัยก็คือองค์ศาสดา ไปที่ไหนเรียกว่าศาสดาติดหัวใจๆ ติดกิจกรรมารยาทตลอดไป ผู้นั้นสวยงาม

ธรรมและวินัยนั้นจะเป็นศาสดาของเธอทั้งหลายแทนเราตถาคต เมื่อเราผ่านไปแล้ว ถ้าใครมีธรรมมีวินัยติดตัวแล้ว ก็เท่ากับตามเสด็จพระพุทธเจ้าตลอดเวลา ถ้าไม่มีธรรมมีวินัยติดตัวแล้วตั้งเป็นอะไรๆ ก็จะเป็นบ้าไปหมด เอากิเลสเข้าไปพอกบั้นนี้ สกปรกทันทีๆ เรื่องของกิเลส ธรรมจะสะอาดขนาดไหนกิเลสโปะเข้าไป เลยกลายเป็นธรรมมัวหมองเศร้าหมองไปได้

กิเลสเป็นของสกปรกมาตั้งเต็มแต่โลกชอบ ชอบกิเลสตัวสกปรก เมื่อเป็นเช่นนั้นโลกถึงเป็นโลกสกปรก พระสกปรก มุ่งไปทางลาภทางยศความสรรเสริญเยินยอนี่ละพระเหล่านี้พระสกปรก ตั้งขึ้นเท่าไรสกปรกทั้งนั้น เหมือนกองมูลตรอกองคูถ ตั้งสูงเท่าไรกองเท่าภูเขา ก็กองมูลตรอกองคูถกองเท่าภูเขา กองสกปรกเลอะเทอะเข้าไปแปดเปื้อนธรรม จึงดูไม่ได้ คำว่าพระเรานี้พร้อมแล้ว พระแปลว่าประเสริฐ เต็มอยู่ในคำว่าพระแล้ว ให้ปฏิบัติตามนี้ ถ้าปฏิบัติตามนี้แล้วก็ยังเป็นพระของศาสดา ไปไหนก็สวยงาม ถ้านอกเหนือจากนี้ไปแล้ว ไม่เป็นทำทั้งนั้นแหละ ตั้งขึ้นสูงขนาดไหน ก็เหมือนกับโยนกองขี้ขึ้นไปบนอากาศ มันก็ลงมาโปะหัวเจ้าของนั้นแหละ

ถ้าจิตใจห่างเหินจากธรรมจากวินัยเสีย เฉพาะอย่างยิ่งพระเรา ถ้าจิตใจห่างเหินจากธรรมจากวินัยเสียหาความงามไม่ได้นะพระเรา ความงามของพระไม่ได้อยู่ที่ไหนอยู่ที่ธรรมวินัยระดับพระ ผ้าเหลืองผ้าอะไรเอามาโปะคอเข้าไป แต่มารยาทความประพฤติดีงามออกมาจากจิตใจที่เป็นธรรม นั่นแหละคือพระแท้ ไปที่ไหนสวยงามตลอดเวลา พระเราไม่ได้งามด้วยเครื่องแต่งเนื้อแต่งตัวประดับประดาตกแต่งภายนอกเหมือนประชาชนโลกๆ เขา

พระนี้สวยงามอยู่กับการประพฤติปฏิบัติ สวยงามกับหลักธรรมหลักวินัย นี่ละพระงาม หัวใจพระ กิริยาของพระ ชีวิตของพระอยู่กับธรรมกับวินัย พระจะสวยงาม

ตลอดไปเลย ถ้าไม่มีนี้แล้วดูไม่ได้เลย ความสวยงามของพระอยู่กับธรรมกับวินัย นี่เป็นเรื่องเลิศเลอ ธรรมก็ดีวินัยก็ดีเลิศเลอประดับพระ พระก็กลายเป็นพระที่สดสวยงดงาม สงบร่มเย็นเข้าไปโดยลำดับ ถ้าไม่มีธรรมวินัยเข้าไปบังคับหัวใจแล้วลึงก็สู้ไม่ได้ หากความงามของพระต้องการที่ธรรมวินัยของพระผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ งามอยู่ตรงนี้

งามทางโลกงามด้วยความประพุดิเป็นสำคัญ มีศีลธรรมเป็นเครื่องประดับก็งาม มีสมบัติเงินทองข้าวของมากน้อย ก็เป็นเครื่องประดับคนผู้มีธรรมนั้นแหละให้สวยงามยิ่งขึ้นไป ถ้ามีแต่สมบัติเฉยๆ หากความสวยงามไม่ได้ กลายเป็นไฟเผาโลกไปได้ สมบัติเงินทองเป็นไฟเผาโลกได้ ถ้าไม่มีธรรม ถ้ามีธรรมชุ่มเย็น สมบัติเงินทองต้องมีธรรมเข้าเป็นเครื่องประกอบกัน ถ้าไม่มีธรรมแล้วหากความงามไม่ได้ ถ้าผู้มีศีลมีธรรม มีสมบัติเงินทองข้าวของ ท่านก็ชุ่มเย็น ไปที่ไหนชุ่มเย็นๆ ไปด้วยความเมตตา ไม่ลืมน้ำเนื้อลืมน้ำตัว นี่ละธรรมไปไหนไม่ลืมน้ำ ถ้ากิเลสไปไหนห่อเป็นบ้าไปเลย

พอพูดถึงเรื่องนี้ก็ เขาตั้งยศตั้งศักดิ์ให้หลวงตาบัวเป็นของน้อยเมื่อไรวะ ฟาดเป็นดอกเตอร์ ๒ ดอกเตอร์นี้หลวงตาบัว ใครจะมาดูถูกหลวงตาบัวได้หรือ ว่าหลวงตาบัว ป.๓ มันได้ดอกเตอร์ ๒ ดอกเตอร์ ดอกเตอร์เหล่านี้สู้ไม่ได้นี่ เข้าใจไหม เราได้ดอกเตอร์รามคำแหง ดอกเตอร์มหาวิทยาลัยขอนแก่นเห็นไหม พอว่าอย่างนี้เราก็อดหัวเราะไม่ได้ อธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่นเขามาถวายดอกเตอร์เรา โธ่ เรากี่ว่างั้น นี่เวลามามันหลวงตาบัวมานะ พอได้ดอกเตอร์แล้วให้รับบอกประกาศทั่วจังหวัดขอนแก่นนะ ไม่งั้นเหยียบแหกไปหมด อธิการบดีหัวเราะก๊ากๆ เลย

ก็เป็นดอกเตอร์แล้วมันจะรออะไร เหยียบแหกไปเลยเราว่างั้น คือมานี้หลวงตาบัวมา พอได้ดอกเตอร์ไปแล้วมันจะเหยียบแหกหมดเลย ประกาศลั่นกันให้หลีกเลี่ยงทางดอกเตอร์บัวไป แนะ เวลาจะตลก นั่นก็มีหมาอยู่นั้น ห้ามเข้า มีหมาอยู่นั้น เขาก็รู้นิสัยหลวงตาชอบหมา เขาก็ห้ามเข้าอยู่นั้น หมามันเงือดเงี้ยวไว้ ประตูทางนั้นประตูทางนี้

(โยมถวายทองคำ ๑ บาทครึ่ง) มาเถอะ ทองคำเข้าคลังหลวงคราวนี้ไม่ใช่ น้อยๆ นะ ตั้ง ๑๑,๕๗๖ กิโล ทองคำเราที่เข้าคลังหลวงคราวช่วยชาติคราวนี้ ไม่ใช่ น้อยๆ หาได้ที่ไหน ไม่มี เพิ่งมาเมื่อตอนเราช่วยชาตินี้ละ พวกเราทั้งหลายช่วยชาติของเราได้ทองคำตั้ง ๑๑,๕๗๖ กิโล ของง่ายหรือทองคำ แต่กิโลหนึ่งมันก็พอแล้วนี่ ฟาด ๑๑,๕๗๖ กิโล เข้าคลังหลวงเรียบร้อยแล้ว ประดับคลังหลวงสวยงาม

นี่ละธรรมพาดำเนินสะอาดสะอาดสวยงามทุกอย่าง อบอุ่น เจ้าของเองแม่สดางค์นี้เราไม่เคยแตะนะ เราเพื่อชาติเพื่อจริงๆ ด้วยความเมตตาสงสารชาติของเรามันจะล่มจม ถ้าปล่อยให้ชาติแล้ว ชาติก็เป็นมหาโจรทำลายชาติของตัวเอง ต้องฟื้นฟูชาติของตัวเองขึ้นไปด้วยความรู้จักประมาณทุกสิ่งทุกอย่าง การอยู่การกิน การใช้สอย

ทุกอย่าง อย่าฟังเพื่อห่อเหิม ให้รู้จักประมาณๆ เมืองไทยเราเป็นเมืองสนุกสนานรื่น
 เริงมาแต่ไหนแต่ไร มันจึงลืมหืมตลอด เวลาเหตุการณ์เข้ามาอย่างนี้ปรับตัวไม่ทัน เลย
 ไม่ทันเขา ที่นี้ก็มาเตือนรื้อรื้อนั่นแหละ ให้พากันคิดนะ การลืมหืมเนื้อลืมหืมตัวไม่ดี

(นักเรียนอุดรพิทยานุกูลถวายปัจจัยครับ) พวกนักเรียนก็ให้พากันตั้งใจเรียน
 อย่าเป็นนักลืมนะ นักลืมนักเรียนมันใกล้กัน ให้พากันตั้งอกตั้งใจ นี่เข้ามาศึกษา
 อบรมเพื่อสารประโยชน์แก่ตนเอง ออกไปก็ทำตัวให้เป็นคนดีเป็นสำคัญ อันดับหนึ่งคือ
 ทำตัวเป็นคนดี ความรู้วิชาต่างๆ เป็นเครื่องประดับคนดีแล้วก็สวยงามมาก ถ้ามีแต่
 ความรู้วิชาเฉยๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไร ต้องมีธรรมเข้าอยู่ภายใน ธรรมเป็น
 เครื่องประดับวิชาต่างๆ ให้สวยงาม ใช้การใช้นานก็ได้สะดวกสบาย ไม่เข้าเนื้อตัวเอง มี
 แต่ความรู้เฉยๆ เสียคนได้นะ ลืมหืม ถ้าไม่มีธรรม ถ้ามีธรรมไม่ลืมหืมตัว นั้นอยู่ตรงนั้น

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ